

Sygn. akt I C 118/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Edyta Wojciechowska

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2015 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa (...)

przeciwko R. P.

o zapłatę 118,50 zł

I zasądza od pozwanego R. P. na rzecz powoda (...) kwotę 118,50 zł (sto osiemnaście złotych pięćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 22 lutego 2014 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego R. P. na rzecz powoda (...) kwotę 65,45 zł (sześćdziesiąt pięć złotych czterdzieści pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 118/15

UZASADNIENIE

Powód (...) wniósł dnia 23 października 2014 r. pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, wnosząc o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego R. P. kwoty 118,50 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 24 marca 2014 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu.

W dniu 19 listopada 2014 r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w sprawie VI Nc - e 1557471/14.

Pozwany R. P. wniósł w ustawowych terminie sprzeciw od w/w nakazu zapłaty.

Powód (...) po przekazaniu sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie podtrzymał żądanie pozwu, wnosząc jednakże o zasądzenie odsetek ustawowych od dnia 22 lutego 2014 r. do dnia zapłaty.

Pozwany R. P. wniósł o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. P. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) R. P. w C.. W związku z prowadzeniem działalności gospodarczej był właścicielem urządzenia technicznego podlegającego dozorowi technicznemu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym. Był to (...) nr rej. (...) z windą (ruchomym podestem) (bezsporne).

R. P. w dniu 10 lipca 2012 r. złożył wniosek o przeprowadzenie badania i objęcie dozorem urządzenia technicznego (wniosek k. 28).

Po przeprowadzonym badaniu została wydana przez (...) decyzja z dnia 14 sierpnia 2012 r. zezwalająca na eksploatację urządzenia oraz określająca formy dozoru technicznego na okres do dnia 31 sierpnia 2014 r. (protokół badania k. 30, decyzja k. 31).

R. P. sprzedał (...) nr rej. (...) z windą w dniu 13 czerwca 2013 r. na rzecz (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. (faktura k. 52).

R. P. i spółka prowadzą działalność gospodarczą pod tym samym adresem (bezsporne).

(...) nr rej. (...) z windą nadal jest zarejestrowany w Starostwie Powiatowym w C. Wydział Komunikacji na R. P. (informacja k. 56).

W dniu 22 stycznia 2014 r. (...) wystawił rachunek nr (...) obciążający kwotą 118,50 zł R. P. tytułem opłaty za dozór. Termin płatności ustalono na dzień 21 lutego 2014 r. (rachunek k. 32).

R. P. otrzymał rachunek 11 lutego 2014 r. Doręczenie nastąpiło w sposób zastępczy, gdyż pomimo awizowania przesyłki nie została ona przez R. P. odebrana (koperta k. 33).

W dniu 14 lutego 2014 r. Ł. C., pracownik (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C., mailem zawiadomił (...), że (...) nr rej. (...) z windą nie jest już własnością spółki (mail k. 34).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów, a w szczególności wniosku (k. 29), protokołu badania (k. 30), decyzji (k. 31), rachunku (k. 32), koperty (k. 33), maila (k. 34), faktury (k. 52), dokumentacji dotyczącej rejestracji pojazdu (k. 56 - 62) a nadto zeznań świadka P. S. (nagranie z 9.10.2015 r.) oraz powoda R. P. (nagranie z 16.06.2015 r.). Podkreślić należy, że stan faktyczny w niniejszej sprawie jest bezsporny pomiędzy stronami, które jedynie odmiennie oceniają własne obowiązki związane w użytkowaniu urządzenia technicznego podlegającego dozorowi i wykonywaniem tego dozoru.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo (...) zasługuje na uwzględnienie w całości.

Bezspornym jest pomiędzy stronami, że pozwany R. P. był właścicielem urządzenia technicznego - (...) nr rej. (...) z windą (ruchomym podestem) podlegającego dozorowi technicznemu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym. Objęcie dozorem technicznym urządzenia nastąpiło na wniosek pozwanego decyzją z 14 sierpnia 2012 r., zezwalającą na eksploatację urządzenia oraz określającą formy dozoru technicznego na okres do dnia 31 sierpnia 2014 r.

R. P. zbył (...) nr rej. (...) z windą 13 czerwca 2013 r. O zbyciu pojazdu nie zawiadomił (...). O zbyciu pojazdu (...) został zawiadomiony dopiero 14 lutego 2014 r., jednakże już przez kolejnego właściciela.

Zawiadomienie to nastąpiło po doręczeniu pozwanemu R. P. rachunku z tytułu opłaty za wykonywanie dozoru.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 34 ust. 1 - 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym, za czynności jednostek dozoru technicznego, z wyłączeniem czynności wykonywanych przez Wojskowy Dozór Techniczny, pobierane są opłaty. Opłaty, uiszczają osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, na rzecz których wykonywane są czynności dozoru technicznego. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności rodzaje urządzeń technicznych oraz czynności wykonywane przez jednostki dozoru technicznego, za które pobierane są opłaty.

Wysokość opłat ustalona została w załączniku do rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26 listopada 2010 r. w sprawie wysokości opłat za czynności jednostek dozoru technicznego. Zgodnie z § 2 ust. 1 - 4 cyt. rozporządzenia w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 grudnia 2014 r., ustala się opłatę roczną z tytułu wykonywania dozoru technicznego nad urządzeniami technicznym podlegającymi dozorowi technicznemu, w wysokości określonej w pkt 1 załącznika do rozporządzenia. Opłatę roczną pobiera się w każdym roku od eksploatującego urządzenie techniczne znajdujące się w ewidencji jednostek dozoru technicznego. Ustala się zerową stawkę opłaty rocznej za urządzenie techniczne w roku, w którym w wyniku badania odbiorczego wydano decyzję zezwalającą na eksploatację. Ustala się stawkę zerową opłaty rocznej za urządzenie techniczne wycofane z eksploatacji. Wycofanie urządzenia technicznego z eksploatacji podlega pisemnemu zgłoszeniu przez eksploatującego to urządzenie do właściwej jednostki dozoru technicznego w terminie do dnia 15 grudnia poprzedzającego rok, za który pobierana będzie opłata roczna. Przepis ten utracił moc w związku z treścią wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 maja 2014 r. w sprawie P 51/13. Obecnie, zgodnie z § 3 ust. 4 cyt. rozporządzenia, opłatę roczną pobiera się w każdym roku kalendarzowym na podstawie deklaracji przedsiębiorcy złożonej do dnia 15 grudnia roku poprzedzającego rok, za który pobierana będzie opłata. Niezłożenie deklaracji jest uważane za potwierdzenie prowadzenia działalności w dotychczasowym zakresie w roku następnym.

Sąd podziela pogląd wyrażony w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2014 r. w sprawie III CZP 67/14, że przepis uznany za niezgodny z Konstytucją, który traci moc obowiązującą w terminie określonym przez Trybunał Konstytucyjny (art. 190 ust. 3 Konstytucji), stosuje się do roszczeń, mających podstawę w tym przepisie, w sprawach wytoczonych przed tym terminem.

W związku z powyższym Sąd uwzględnił żądanie pozwu w całości, uznając, że pozwany R. P. zobowiązany jest do zapłaty opłaty rocznej za 2014 r. w wysokości wskazanej w rachunku tj. 118,50 zł. Okoliczność, że pozwany R. P. nie zapoznał się z przepisami obowiązującymi w zakresie dozoru technicznego urządzeń, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Obowiązki użytkowników urządzeń technicznych podlegających dozorowi wynikają z przepisów ustawy oraz cyt. rozporządzenia. Naruszenie przez pozwanego R. P. obowiązku zawiadomienia o zbyciu pojazdu, jednostki wykonującej dozór techniczny, nie może zwalniać go od obowiązku uiszczenia opłaty rocznej.

Sąd zasądził odsetki od dnia 22 lutego 2014 r., mając na uwadze, że termin zapłaty opłaty rocznej został w rachunku, doręczonym pozwanemu przed terminem płatności, określony na 21 lutego 2014 r.

Sąd miał bowiem na uwadze, że zgodnie zaś z art. 481 § 1 kc, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności.

W niniejszej sprawie termin zapłaty należności upływał w terminie określonym w rachunku. Skoro pozwany nie uiszczył należności w tych terminach, od dnia następnego należą się powodowi odsetki ustawowe - zgodnie z art. 359 § 2 kc w zw. z art. 481 § 1 kc.

O zwrocie kosztów procesu, Sąd orzekł stosownie do art. 98 kpc, obciążając nimi w całości pozwanego. Na koszty procesu składa się opłata sądowa od pozwu, opłata skarbową od pełnomocnictwa oraz koszty poświadczeń notarialnych dokumentów.